19 מאי 2014

לפני:
כב' השופט שמואל טננבוים, סגן נשיא

<u>התובע</u>	**דרור סולטר**
<u>(המשיב)</u>	
	נגד
<u>הנתבעת</u>	**איה שיווק פירזול בע"מ**
<u>(המבקשת)</u>	
	נגד
<u>המשיבים הפורמליים</u>	**1. 013 נטוויז'ן**
	2. בזק
	3. 012 סמייל טלקום
	4. סמייל אינטרנט זהב

<u>החלטה</u>

1. התובע הגיש תביעה כנגד הנתבעת לתשלום פיצויי בגין פיטורים ללא שימוע.

בד בבד עם הגשת כתב ההגנה הגישה הנתבעת כתב תביעה שכנגד במסגרתו טענה לגזלת סודות מסחריים בידי התובע:

"לאחר שיחסי העבודה הסתיימו, הנתבע שכנגד ו/או מי מטעמו פרצו מרחוק למערכת המחשוב של התובעת שכנגד, חדרו לתיבת הדואר האלקטרוני של החברה, וללא הסכמת בעלי התובעת שכנגד, נטלו את רשימת הלקוחות של התובעת שכנגד לרבות כתובות הדואר האלקטרוני שלהם, ומחקו לצמיתות מתוך תיבת הדואר האלקטרוני של התובעת שכנגד את כל התכתובת האלקטרונית והאי'מיילים שהועברו בינה לבין לקוחותיה, עד כי לא נותר בה דבר.
לא זו אף זו. לאחר סיום יחסי העבודה, התובעת שכנגד השאירה בחזקתו וברשותו של הנתבע שכנגד למשך כשבועיים ימים את רכב החברה ובו מכשיר טלפון, ומכשיר טלפון נייד, מתוך מחשבה ורצון

להקל עליו את ההתארגנות בדרכו החדשה .... ללא רשות וללא הסכמת בעלי התובעת שכנגד, הנתבע שכנגד נטל מתוך שני כרטיסי ה"סים" בשני מכשירי הטלפון, שברכב והנייד את כל מספרי הטלפון של אנשי המקצוע עימם התובעת שכנגד עבדה, ספקים, לקוחות וכר (להלן: "אנשי הקשר"). הנתבע שכנגד מחק לצמיתות משני מכשירי הטלפון ברכב והנייד ו/או משני כרטיסי ה"סים" את כל רשימת אנשי הקשר ...".

2. בבקשה דנן טוענת הנתבעת, כי כשפנתה לספקית האינטרנט שלה היא המשיבה הפורמלית 1 (להלן: "**נטוויז'ן**") לבירור פשר העניין, נאמר לה כי מספר ימים קודם לכן אדם אשר הציג עצמו בשם "אריה" (שם שאינו מוכר ואינו קיים בנתבעת), פנה לנטוויז'ן וביקש גישה חיצונית למחשב הנתבעת ולאחר מסירת הסיסמה הנכונה , כאשר ניתנה לו הגישה החיצונית, חדר למחשב החברה ונטל ממנו את כל כתובות הדואר האלקטרוני של לקוחותיה ומחק אותן לצמיתות מן המחשב.

ב"כ הנתבעת מציין, כי שוחח עם הקב"ט הארצי של נטוויז'ן אשר הבהיר כי בכפוף לקבלת צו שיפוטי המופנה כלפי האחרונה, באפשרותו למסור לנתבעת מידע בנוגע לכתובת IPממנה בוצעה פעולת הפריצה למחשב. כמו כן ציין הקב"ט כי קיימת אפשרות כי הפריצה בוצעה מכתובת IPשל ספקית אינטרנט אחרת ולכן רצוי כי הצו יופנה גם לספקיות האינטרנט האחרות.

3. לטענת הנתבעת, מאחר והתובע היה היחיד אשר ידע את סיסמת הכניסה למחשב, קיים בסיס מוצק לחשדות כי הוא ו/או מי טעמו הם שפרצו למחשב הנתבעת.

לפיכך מתבקש בית הדין ליתן צו המורה למשיבות הפורמליות, הן ספקיות האינטרנט למסור לנתבעת כל מידע המצוי על גבי הקלטות של שיחות ו/או כתובות ו/או כל מידע דיגיטלי ו/או אנלוגי ו/או מסמכים ו/או רשומות ו/או כל אמצעי אחר על גביו ו/או ממנו ניתן לשחזר מידע (להלן: "המידע"), בקשר לפריצה, מחיקת וגזילת מידע אשר בוצעה במחשבי הנתבעת במהלך התקופה שבין סוף חודש נובמבר ותחילת חודש דצמבר בשנת 2010 ו/או בכל זמן אחר.

4. במסגרת תגובתו מכחיש התובע כל האשמה המופנית כלפיו. התובע טוען כי מעולם לא הוא ולא אף אדם מטעמו פרץ למחשבי הנתבעת ולא גזל ממנו מידע אודות לקוחות הנתבעת. התובע מוסיף כי פוטר ביום 29.8.10 והגיש תביעתו כשלושה חודשים לאחר מכן. אם אכן ביצע את המיוחס לו הרי שהתובעת הייתה צריכה לראות זאת באופן מידי. לא זו אף זו, התובע קיבל מהנתבעת את יתרת הפיצויים כחודשיים לאחר פיטוריו, דבר המוכיח כי אין לטענות הנתבעת אחיזה במציאות, אחרת הייתה מעכבת את תשלום הפיצויים.

5. ממשיך התובע וטוען, כי הבקשה הוגשה תוך שיהוי ניכר, כשנה לאחר פיטורי התובע ומבלי שהיא נתמכת בראיה כלשהי . צו לחיפוש ותפיסה הינו פוגעני ביותר ויינתן במקרים נדירים ויוצאי דופן בלבד.

6. בתשובתה לתגובת התובע ענתה הנתבעת, כי התנגדות התובע אינה ברורה לה. שכן אם אכן נכונים דברי התובע ואין לו כל קשר למעשה הפריצה למחשב, הרי שדווקא צריך הוא להסכים לבקשה אשר יכולה לשפוך אור ולחשוף מי כן פרץ למחשבי הנתבעת.

עוד טוענת הנתבעת, כי יש לה אינטרס לגיטימי עליו היא מבקשת להגן וכי מדובר על עמדת מחשב המשמשת לענייני העבודה השוטפים וכי כל רצונה הוא לשחזר מידע פרטי שלה שנעלם בעטייה של הפריצה.

<u>דיון והכרעה</u>

7. לצורך הכרעה בבקשה המונחת לפני, יש לבחון תחילה את מידת הרלבנטיות של הצו הנדרש לקיום דיון יעיל. במסגרת מבחן זה יש לבדוק האם עניין לנו בצו חיוני אשר נחוץ לצורך בירור המחלוקות העומדות בין הצדדים.

שאלת הרלבנטיות נבחנת לאורם של שני מבחנים: <u>ראשית</u>, נדרשת הוכחת קיומה של זיקה ברורה בין טענותיו של בעל הדין לבין חשיפת המסמך/הנתונים המדובר/ים, <u>שנית</u> , יש לבחון את הבקשה על רקע נסיבות המקרה הנדון. לאמור, מהן ההשלכות של חשיפות המסמך על ההליך העיקרי

ועל האינטרסים של הצדדים. כמו כן, נבחנת תרומתה של חשיפת המסמך לקיום הדיון היעיל בבית המשפט.

הבקשה המונחת לפני, מצריכה מלאכת איזון בין זכותה של הנתבעת לחשיפת האמת לבין זכותו של התובע לפרטיות ולהגנה מפני פגיעה אפשרית בה.

ייאמר, כי הזכות לפרטיות הינה אחת מן הזכויות החשובות שבזכויות האדם בישראל. היא זכות שמוגנת על ידי חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, אשר קובע כי כל אדם הינו זכאי לפרטיות ולהגנה על צנעת חייו.

8. בענייננו, סבור אני כי יש להעדיף, את הערך של קיומו של הליך שיפוטי תקין ויעיל, הנערך ב"קלפים פתוחים". שוכנעתי, כי המידע שעשוי להתקבל במסגרת הצו המבוקש נחוץ לצורך בירור השאלות שבמחלוקת בין הצדדים. מה גם שלא ברור לי הכיצד היענות לבקשה ומתן הצו עלולים לפגוע בתובע במידה ואכן, כפי שהוא טוען, אין לו יד ורגל בפריצה למחשב.

9. יחד עם זאת ובטרם אעתר לבקשה, ועל מנת לוודא כי צד שלישי לא יפגע ולא יגרם עוול לאדם שאינו מעורב בפרשה, נדרשת הנתבעת להודיע מהו המועד בו בוצעה "הפריצה" למחשביה למען יוגבל הצו לתקופה תחומה. כמו כן תספק הנתבעת כתובת IP של מערכת המחשב בחברה ממנה לכאורה "נגנב" המידע.

הנתבעת תעביר הנתונים עד ליום 22.6.14.

10. לאחר קבלת המבוקש, תישקל הבקשה בשנית.

עיון ביום 23.6.14.

ניתנה היום, י"ט אייר תשע"ד, (19 מאי 2014), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

שמואל טננבוים, סגן נשיא